

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. С., 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Даниела Ив. Илиева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20255500900180 по описа за 2025 година

Предявени са иски с правно основание по чл. 511, ал. 1 от КЗ - по отношение на ответника Н. и чл. 557, ал. 1, т. 2, б. "б" КЗ във вр. с чл. 558, ал. 5 КЗ - по отношение на ответника по евентуалния иск – Г..

Делото е образувано по искова молба от А. В. К. и Н. Д. Ч., които твърдят, че в резултат на ПТП са им били причинени телесни увреждания. По така предявените иски е образувано гр. д. № 1213/2021 г. по описа на Районен съд – С..

С молба вх. №261114/21.05.2024 г. ищците са направили изменение на предявените иски, както следва:

От 15 000 лв. на 20 000 лв., частичен иск от 50 000 лв. за А. В. К. за причинените му неимуществени вреди, вследствие на настъпилото ПТП от 27.05.2019 г., ведно със законната лихва върху сумите до окончателното изплащане на сумата.

От 15 000 лв. на 150 000 лв., частичен иск от 180 000 лв. за Н. Д. Ч. за причинените му неимуществени вреди, вследствие на настъпилото ПТП от 27.05.2019 г., ведно със законната лихва върху сумите така, както е претендирана до окончателното плащане.

С определение №260009/16.04.2025 г. РС е допуснал изменение на предявените иски, прекратил е производство и на основание чл. 104 от ГПК е изпратил делото по подсъдност на Окръжен съд – С..

Пред Окръжен съд – С. е образувано настоящото производство по т. д. № 180/2025 г.

Ищците твърдят, че на 27.05.2019г. около 21:00 часа по участък на АМ „Т. км 211+500, находящ се на територията на общ. С., се е движил л.а. „Тойота Авенсис с рег. №**“, управляван от И. К. Г., който нарушил правилата за движение по пътищата, като застигал и блъскал отзад движещия се пред него в същата посока л.а. „Ауди А3“ с рег. №**, управляван от А. В. К.. Вследствие на катастрофата пътуващите в л.а. „Ауди А3“ с рег. № **. К. и Н. Д. Ч. получили телесни увреждания.

Във връзка с причиняване на процесното ПТП било образувано ДП 343/19 г. по описа на ОДМВР - С.. Причина за настъпване на ПТП били допуснатите от водача на л.а. Тойота Авенсис" с рег. № ** нарушения на правилата за движение по пътищата. В конкретната ситуация за него били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване на правилата за безопасно движение по пътищата. Твърдят, че в случая съществува пряка причинна връзка между деянието на И. Г. и настъпилите обществено опасни последици - телесни повреди, причинени на ищците.

Процесното ПТП настъпило на територията на Р.България, било причинено от МПС с българска регистрация, но застраховано в чуждестранно дружество и в резултат на същото били пострадали български граждани. В случай, че л.а.„Тойота Авенсис" с рег.№ ** имало валидно сключена с чуждестранно застрахователно дружество застраховка „Гражданска отговорност" - Зелена карта към датата на ПТП, по силата на която се покриват щетите, настъпили на територията на Р.България, тогава на осн. чл.511 и сл. от КЗ следвало да се ангажира отговорността на Н. като представително национално бюро. Отговорността на бюрото била уредена и в чл.3 от Вътрешните правила на съвета на бюрата. По силата на застрахователния договор, застрахователят, респ.Н., покривал отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, в размер на 10 000 000 лева, която сума представлява минималният размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителната застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите за 2019г. Ищците твърдят, че съгласно разпоредбата на чл.380 от КЗ, са предявили претенциите си за изплащане на обезщетение пред Н. и пред „Д." АД, тъй като видно от КППТП, увреждащият л.а. имал сключена ЗГО с австрийското представителство на ЗК „Д.". С писмо с обр.р. от 05.07.2019г. бюрото и „Д.“ АД били уведомени за настъпилото събитие, а ищците били представили всички документи, с които разполагали. Към датата на предявяване на исковата молба нямало изплатено обезщетение към ищците.

Ищците твърдят, че в случай, че л.а. „Тойота Авенсис" с рег. № ** е нямал валидно сключена ЗГО към датата на процесното ПТП, е следвало да се ангажира отговорността на Г., гр. С.. Съгласно чл. 557, ал. 1, т. 2, б. „а" от КЗ, Г. изплаща по застраховка "Гражданска отговорност" обезщетение за причинени имуществени и неимуществени вреди, причинени от МПС без валидно сключена ЗГО. По силата на договора за застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят покривал отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени вреди на трети лица, настъпили

във връзка с притежаването и използването на МПС, в размер на 10 000 000 лв., до който Г. отговарял.

В тази връзка пострадалите предявили претенциите си за изплащане на обезщетение пред ГФ и представили всички документи, с които разполагали. С писмо обр. р. от 05.07.2019 г. ГФ бил уведомен за настъпилото събитие. По случая били заведени щети с № 19-210256/ 11.07.2019 г. и № 19-210257/ 11.07.2019 г., по които Ф. към настоящия момент не бил изплатил обезщетение.

С оглед на изложеното, твърдят, че за ищците е налице правен интерес да предявят претенциите си за изплащане пред съда.

Твърдят, че при процесното ПТП ищецът А. В. К. получил следните травматични увреждания: *contusio capitis, commotio cerebri* и други. След инцидента на 27.07.2019 г. пострадалият бил настанен в Клиника по неврохирургия при У." АД, гр. С. с травма на главата тилно-париетално, помрачено съзнание и оплаквания от главоболие, световъртеж, гадене и болезненост по контузионните места. След направените параклинични изследвания и консултативни прегледи се установил мекотъканен травматичен оток в окципитопариеталната област. В тази връзка на А. К. му била назначена медикаментозна терапия и на 01.06.2019 г. е изписан с окончателната диагноза *contusio capitis, commotio cerebri*. В резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП А. В. К. търпял силни болки и много страдания, в резултат на което не се чувствал добре физически и емоционално. За времето на възстановяване А. К. е следвало да спазва режим на покой и да не се натоварва физически и психически, като за този период за ежедневното си обслужване е разчитал единствено на своите близки. Преди процесното ПТП ищецът А. В. К. бил в отлично здравословно състояние, с динамичен начин на живот, но вследствие на инцидента за дълго време бил лишен от обичайния си начин на живот, от динамика, от контактите с приятелите, дълго време изпитвал неудобства и не се е чувствал добре. Той не е можел дълго време да чете, да гледа телевизия и да ползва компютър. За дълго време след инцидента е продължавал да изпитва болки в увредените места, да има нарушения на съня, да е напрегнат, като не е бил в състояние да се натоварва психически и физически. Освен болките, ищецът е изживял и силен психологически стрес при процесния пътен инцидент, който ще остане за цял живот в неговото съзнание.

В резултат на процесното ПТП и получените при него увреждания, А. В. К. е претърпял и имуществени вреди в размер на 86,70 лв., които също следва да му бъдат възстановени. Посочените разходи били направени за лекарствени средства и такси.

При процесното ПТП ищецът Н. Д. Ч. твърди, че е получил следните травматични увреждания: *contusio capitis, commotion et oedema cerebri, hematoma subduralis minima* и други. След инцидента на 27.07.2019 г. пострадалият бил настанен в Клиника по неврохирургия при У." АД, гр. С. с травма на главата тилно-париетално, помрачено съзнание и оплаквания от главоболие, световъртеж, гадене и болезненост по контузионните места.

Същият се чувствал сънлив. След направените параклинични изследвания и консултативни прегледи в окципитопариеталната област се открил мекотъканен травматичен оток. От извършен К1 на глава се установил субдурален хематом в дясно фронтопариетално, мозъчен оток и екстракраниален хематом в ляво париетоокципитално. В тази връзка на Н. Ч. му е назначена медикаментозна терапия и на 01.06.2019 г. е изписан е окончателната диагноза *contusio capitis, commotion et oedema cerebri, hematoma subduralis minima*.

В резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП Н. Д. Ч. твърди, че търпял силни болки и много страдания, в резултат на което не се чувствал добре физически и емоционално. За времето на възстановяване следвало да спазва режим на покой и да не се натоварва физически и психически, като за този период за ежедневното си обслужване е разчитал единствено на своите близки.

Преди процесното ПТП Н. Д. Ч. бил в отлично здравословно състояние, с динамичен начин на живот, но вследствие на инцидента за дълго време е лишен от обичайния си начин на живот, лишен е от динамика, от контактите с приятелите, дълго време изпитвал неудобства и не се е чувствал добре. Той не можел дълго време да чете, да гледа телевизия и да ползва компютър. За дълго време след инцидента е продължавал да изпитва болки в увредените места, да има нарушения на съня, да е напрегнат, като не е бил в състояние да се натоварва психически и физически. Освен болките, ищецът е изживял и силен психологически стрес при процесния пътен инцидент, който щял остане за цял живот в неговото съзнание.

В резултат на процесното ПТП и получените при него увреждания, Н. Д. Ч. претърпял и имуществени вреди в размер на 86,81 лв., които също счита, че следва да му бъдат възстановени. Ищецът счита, че неимуществените вреди имат по-голямо значение и се оценяват по-високо. Паричното обезщетение, не можело да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заличаване на неблагоприятните последици от претърпените телесни увреждания. Обезщетението за неимуществени вреди имало за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания, неудобства и изобщо нематериалните последици от извършеното престъпление.

Посочва се, че вредите на ищите били в резултат на виновното поведение на водача на увреждащия автомобил И. К. Г.. В случай, че за л.а. „Тойота Авенсис с рег. №** имало валидно сключена ЗГО тогава налице били предпоставките за ангажиране отговорността на Н., гр. С.. В случай, че увреждащият л.а. нямал валидно сключена ЗГО, тогава са налице предпоставките за ангажиране отговорността на Г., гр. С..

Ищите считат, че съгласно чл. 432 от КЗ увреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителната "Гражданска отговорност", поради което за ищите е налице правен интерес

да искат от съда определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените им имуществени и неимуществени вреди. Предявеният иск бил съобразен принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки и страдания, причинените телесни увреждания, а от друга страна с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО за 2019 г. и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Молят, в случай, че л.а. „Тойота Авенсис“ с рег. № ** е имал валидно сключена ЗГО с чуждестранен застраховател да бъде осъден ответника Н., гр. С., а в случай, че увреждащият л.а. е нямал сключена ЗГО, да бъде осъден евентуалният ответник Г., гр. С., да заплатят на ищците обезщетения, както следва:

- на А. В. К. сумата от 20 000 лв., частичен иск от 50 000лв., за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП, както и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди в размер на 86,70 лв.

- на Н. Д. Ч. сумата от 150 000 лв., частичен иск от 180 000 лв., за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП, както и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди в размер на 86,81 лв.

Претендират законната лихва върху всяка от сумите, считано от 03.06.2019 г. до окончателното изплащане на сумите.

Молят да им бъдат присъдени направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА с ДДС, тъй като адвокатката им била регистрирана по ЗДДС.

В срока по чл.131 от ГПК **ответникът Г.**, изпраща отговор, в който твърди, че видно от представените по делото изключително оскъдни доказателства, за увреждащия лек автомобил имало валиден сертификат „Зелена Карта“, поради което Г. не бил пасивно легитимиран по настоящето дело, поради което молят да бъдат отхвърлени в цялост исковете против Ф..

Алтернативно, в случай, че се установи, че увреждащото МПС е било незастраховано, то оспорва изцяло исковете по основание и размер. Към настоящия момент вече бил сезиран във връзка с процесното ПТП и по образуваните щети № 19210256/11.07.2019г. и №19210257/11.07.2019 г. уведомили ищците, че следва да представят доказателства, от които да е видно по безспорен начин, че е налице хипотезата на чл. 557, ал.1, т. 1, от КЗ. Твърди, че такива доказателства не били представени в ГФ по щетите, а и по настоящето дело. Към исквата молба не били представени никакви доказателства, установяващи твърдения механизъм, обстоятелства и причини за ПТП. Въпреки че бил официален документ, констативният протокол, в частта относно механизма, обстоятелствата и причините за ПТП нямал качеството на свидетелстващ официален документ, а на диспозитивен такъв, тъй като не материализирал удостоверително изявление на своя издател, а

изявленията на самия пострадал пред длъжностното лице-издател. Поради това същият нямал и материална доказателствена сила пред настоящия съд. Посоченият механизъм на ПТП в исковата молба бил базиран единствено по данни на ищеца. В тази връзка оспорва твърдения механизъм на настъпване на процесното ПТП. Предвид липсата на установено със задължителната сила на осн. чл.300 от ГПК относно твърденията за наличие на противоправно поведение на водач на неидентифицирано МПС и причинна връзка на същото с вредите на ищеца, оспорва изцяло съответните фактически твърдения в исковата молба относно механизъм, причини и обстоятелства при получаването на травмите.

Твърди, че към исковата молба е бил приложен единствено Констативен протокол за ПТП, което не било от кръга актове по чл.300 ГПК. В тази връзка оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП, както и причинната връзка с получените от ищеца увреждания. Представеният по делото Констативен протокол за ПТП не удостоверявал факт относно „Обстоятелства и причини за ПТП“, като оспорва в тази част съдържанието на документа, понеже актосъставителят не бил отразил настъпване на ПТП, възприето лично от него, а се сочили данни на пострадалия. Въпреки че е официален документ, констативният протокол, в частта относно механизма, обстоятелствата и причините за ПТП, съставен изцяло по данни само на пострадалия, нямал качеството на свидетелстващ официален документ, а на диспозитивен такъв, тъй като не материализирал удостоверително изявление на своя издател, а изявленията на самия пострадал пред длъжностното лице-издател. Поради това същият нямал и материална доказателствена сила за настоящия съд. Така съставен документът не можел категорично да установи дали въобще е настъпило ПТП и дали вина за него имал водачът, посочен от ищеца. Оспорва и причинната връзка между процесното ПТП и настъпването на твърдените травматични увреждания.

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат в значителна степен от страна на ищите за настъпване на вредите, които са пътували в процесния лек автомобил без поставени обезопасителни колани, в нарушение на чл. 137а от ЗДвП.

Твърди, че исковите претенции не кореспондирали със задължителната практика на Постановление № 4/1968 г. на Пленума на ВС и създадената при действието на чл.290 от ГПК задължителна практика на ВКС по приложението на чл.52 от ЗЗД - решение № 83/06.07.2009 г. по т.д. № 795/2008 г. на II т.о., решение № 95/24.10.2012 г. по т.д. №16/2011 г. на I т.о., решение № 154/30.10.2012 г. по т.д. № 807/2011 г. на II т.о. и др.

В т. 11 на Постановление № 4/1968 г. на Пленума на ВС е разяснено, че понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не било абстрактно понятие, а било свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които били специфични за всяко дело и които трябвало да се вземат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Развива подробни съображения в тази връзка. Предявените претенции не кореспондирали нито с трайната съдебна практика на съдилищата в Р.България, нито с принципа на справедливост, икономическите

условия в страната и стандарта на живот, както и предвид наличието на съпричиняване в значителна степен на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

Моли да се вземе предвид, че застрахователното обезщетение следвало да бъде изплатено не от застраховател, а от Г., създаването на който имало за цел да не бъдат напълно лишени от застрахователно обезщетение увредени лица в случаите, в които няма основания за изплащане на такова по договорно правоотношение със застраховател. Също в тази връзка следвало да се има предвид, че по силата на чл. 558 ал.1 от КЗ, размерът на обезщетението, изплащано от Ф., не може да надхвърля размера на минималната застрахователна сума по задължителните застраховки, определена за годината, в която е настъпило пътнотранспортното произшествие. По този начин посочените в чл.492 от КЗ лимити се явявали за Ф. максимални, в рамките на които конкретният размер бива съобразен с доказателствата, принципа на справедливостта, установените в страната икономически условия и стандарт на живот, и трайната съдебна практика към датата на ПТП.

Твърди, че установените с изменения на чл.266 от Кодекса за застраховането (Обн., ДВ, бр. 103 от 23.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., отм., бр. 102 от 29.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г.), сега чл. 492 от КЗ, промени на лимити на отговорността отразяват договорното задължение на държавата като страна-членка на Европейския съюз по хармонизиране на вътрешното право с общностното по отношение на правни норми от Директиви на ЕС, добиващи пряко приложение от момента, в който станат част от вътрешното законодателство на държавата- членка. Те не отразяват изменение на важни икономически критерии като минимална работна заплата, трудова заетост и покупателна способност на българското население. Счита, че поради изложеното, правилно ВКС в посочените съдебни решения взема становище за значението на лимитите, наред с всички други критерии при определяне на справедливи обезщетения във всеки спор (напр. в Решение № 83 от 6.07.2009 г. на ВКС по т. д. № 795/2008 г., II т. о., ТК „Независимо от функционално обусловената отговорност на застрахователя от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие, при определяне на дължимото застрахователно обезщетение би следвало да се отчитат и конкретните икономически условия, а като ориентир за размерите на обезщетенията би следвало да се вземат предвид и съответните нива на застрахователно покритие към релевантния за определяне на обезщетенията момент“.

Оспорва изцяло претенцията за лихва от датата на ПТП. Ф. не изпаднал в забава. ГФ не бил застраховател и не изплащал обезщетения по силата на договор, а изпълнявал едно чуждо задължение, като изплащал обезщетения по силата на закона, при определени в него случаи и след изпълнението на специална процедура, задължението за лихва възниквало след изтичане на срока за произнасяне по претенцията на увреденото лице. Във връзка с процесното ПТП били образувани щети, по които ГФ се произнесъл в законоустановения срок, като е определил и изплатил обезщетения, съобразно предоставените му доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът С. е подал отговор, в който оспорва материално правната и процесуална легитимация на Н.. Счита, че предявените иски за недопустими. Като основание за предявяване на исковите, ищците сочат ПТП от 27.05.2019 г., реализирано в участък от автомагистрала „М.“, като представят и се позовават на съставен за същото събитие Констативен протокол за ПТП № 6185 от 28.05.2019 г. Съгласно същия протокол, произшествието е реализирано от водача на МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № **. рама № **, за който автомобил, съставителят е посочил, че към датата на ПТП МПС е застраховано по застраховка „Гражданска отговорност“ в „А. Д.“.

Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение за МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № **, рама №** по застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“, застрахователна полица № А4953035, посочена в протокола за ПТП, като сключена с „А. Д.“ към датата на ПТП. Оспорва истинността и съдържанието на протокола за ПТП, в частта, в която сочи, че МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ** и рама №** е застраховано към датата на ПТП по застраховка „Гражданска отговорност“ „Зелена карта“, застрахователна полица №А4953035, посочена в протокола за ПТП, като сключена с „А. Д.“, с период на валидност до 08.06.2019г. Твърди, че за МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, е рег. №** и рама № ** към датата на ПТП не е налице валидна застрахователна полица по застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“, сочена като сключена с австрийски застраховател „А. Д.“.

Твърди, че във връзка е получената искова молба, е отправил две запитвания до Н. на А. с искане за потвърждение на застрахователно покритие за МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ** и рама № ** към датата на ПТП. В отговор на запитването с писма от 29.07.2021 г. и 19.08.2021 г. Н. на А. отказвало застрахователно покритие за МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ** и рама № ** към датата на ПТП, както по отношение на липсата на сключена, валидна застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“ за посоченото МПС, така и отказвало териториално покритие на отговорността по отношение на управлението на МПС, тъй като същото към момента на ПТП не се явявало поС.но пребиваващо на територията на А., предвид българският регистрационен номер на същото.

Допълнително, въз основа на станала известна по служебен ред информация, във връзка със заведената пред „Д.“ АЗ извънсъдебна претенция по случая, застрахователят е отправил запитване до „** “ АГ, за застрахователно покритие, валидно към датата на ПТП за л.а. „Тойота“, „Авенсис“ с рег. № **, в отговор на което австрийският застраховател е посочил, че въпросното МПС няма валидна застраховка. Прилага към настоящия отговор писмото, с което процесуалният представител на ищците е уведомен, че МПС „Тойота“ няма валидна застраховка в „** “ АГ. Оспорва, че МПС „Тойота“, модел „Авенсис“ с посочен в констативния протокол номер на рама - ** е участник в процесното ПТП, като твърди, че номерът на рамата е невалиден. Същият номер не отговарял на международните стандарти за структуриране на номер на рама на МПС, въведени с ИСО № 3779 и ИСО №

3780.

Оспорва отговорността си, тъй като ПТП било реализирано от МПС с български регистрационен номер, на територията на Република България, която се явявала страна по поС.ното местопребиваване на МПС, за което към датата на ПТП не е имало валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно извършени справки в електронната система на Г. към датата на ПТП, които прилага към настоящия отговор.

Н., в качеството му на представително Национално бюро - член на Съвета на бюрата от системата "Зелена карта", е компетентно да урежда претенциите на пострадали лица, вместо чуждестранния застраховател, за произшествие, настъпило на територията на Република България и причинено по вина на водач на МПС с чужд регистрационен номер, чиято гражданска отговорност е застрахована при застраховател на държава членка на системата „Зелена карта“, в страната, в която МПС обичайно пребивава (държавата по регистрация на МПС), каквато хипотеза в случая не била налице. Системата „Зелена карта“ е международно признато удостоверение, доказващо, че водачът е застрахован за случаите, в които носи гражданска отговорност при произшествие, реализирано на територията на приемащата ("посетената" - в действащите Вътрешни правила на Съвета на бюрата, в сила от 01.07.2008 г.) страна. С нея се удостоверявало, че задълженията, произтичащи във връзка с посочената отговорност, ще бъдат изпълнени от представител на застрахователя, действащ на територията на приемащата ("посетената") страна или от съответното бюро за автомобилно застраховане, съгласно националното законодателство и правила в тази държава. Счита, че не са налице условията, въведени в КЗ и европейските актове, уреждащи дейността на Н., за възникване и ангажиране на отговорността му, в качеството му на Национално бюро, тъй като ПТП било реализирано на територията на РБългария, по вина на водач на МПС с български регистрационен номер, който към датата на ПТП, респективно и към датата на регистрация на МПС в РБългария не е имал сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Отговорността на Национално бюро от системата „Зелена карта“ била функционално обвързана и произтичала пряко от отговорността на застрахователя на виновния за реализиране на ПТП водач, по силата на застрахователен договор „Гражданска отговорност“, "Зелена карта" какъвто към момента на ПТП валидно не съществувал. Отделно, процесното МПС към датата на ПТП не е обичайно пребиваващо на територията на А., от което обстоятелство да произтича застрахователно покритие за отговорността на австрийски застраховател, респективно Н. на А., евентуално австрийският Г.. Съгласно чл.4, б. „в“ от преамбюла на Вътрешните правила за работа на бюрата от системата „Зелена карта“, Н., отговаряло относно и вместо застрахователя, по отношение на застрахователното покритие на гражданската отговорност във връзка с ползването на МПС с чужда регистрация, поС.но пребиваващо на територията на регистрационния му номер, което като участник в ПТП на територията на държава членка на системата „Зелена

карта", различна от държавата по домуването на МПС е реализирало вреди.

Моли да бъде прекратено производството по делото, като се приеме, че предявените искиве срещу Н. за обезщетяване на неимуществени вреди от процесното ПТП са недопустими. При условията на евентуалност, в случай, че не бъдат уважени възраженията за недопустимост на исковите претенции, изразяват допълнително становище. Счита исковата молба за нередовна, поради което моли да бъде оставена без движение по подробно развити съображения.

Моли на основание чл. 127, ал. 4 от ГПК да бъдат задължени ищците да посочат за целите на производството банкови сметки, респективно представят нотариално заверени пълномощни, с които заявяват съгласието си претендираните от тях искиви суми да бъдат преведени по клиентска сметка на процесуалния им представител.

Твърди, че в изложението на исковата молба не се сочат обстоятелствата по настъпване на ПТП, а именно: кои места в МПС л.а. „Ауди" са заемали ищците към момента на ПТП; в коя лента за движение на пътното се е движил л.а. „Ауди", респективно МПС л.а. „Тойота", в коя лента за движение е реализирано ПТП, извършвани ли са маневри от водачите на МПС непосредствено преди и към момента на удара и др. обективни данни, свързани с механизма на ПТП, в което ищците са участвали.

Посочва, че в исковата молба бланкетно се твърди, че И. К. Г., като водач на МПС л.а. „Тойота" е нарушил правилата за движение по пътищата, без да се посочи в конкретика кои правила от ЗДВП са нарушени. Непосочването на механизъм, ясни и категорични действия по реализирането на ПТП, от което се твърди, че са настъпили процесиите вреди на ищците, нарушавало правото на ответника на защита и пречатвало правилното и своевременно организиране на процесуалното му поведение по делото. Отделно счита, че местата, които са заемали ищците в купето на автомобила, са от съществено значение за установяване на причинната връзка между ПТП и претърпените от тях телесни увреди.

Моли съдът да остави без движение исковата молба, като укаже на ищците да конкретизират известните им факти и обстоятелства по реализиране на процесното ПТП, в което същите са участвали и от което се твърди, че са настъпили процесиите вреди. Оспорват изцяло основанието и размера на исковите за обезщетяване на неимуществени и имуществени вреди от ПТП.

Оспорват участието на МПС л.а. марка „Тойота", модел „Авенсис" с рег. на рама № ** в процесното ПТП от 27.05.2019 г., както и описаният в исковата молба механизъм.

Оспорват изцяло отговорността на водача на МПС „Тойота", модел „Авенсис" с рег. № СВ** И. К. Г. за реализиране на процесното ПТП и описаният в исковата молба механизъм. Твърди, че към настоящия момент участието и отговорността на водача на МПС л.а. „Тойота", модел „Авенсис" И. Г. за реализиране на процесното произшествие не е установена по надлежен ред с влязъл в законна сила съдебен акт по смисъла на чл.300 от ГПК. Твърди,

че евентуалните действия на водача на МПС л.а. „Тойота“, модел „Авенсис“ не са станали причина за реализиране на процесното ПТП, същото е реализирано изцяло по вина на водача на МПС „Ауди“, за когото ПТП е било технически предотвратимо.

Твърди, че водачът на МПС „Ауди“ А. К. е отклонил автомобила и навлязъл внезапно в лентата на движение на л.а. „Тойота“, като управлявал МПС с превишена скорост, евентуално с несъобразена с пътната обстановка скорост и е загубил контрола над управлението на МПС, както и че е предприел маневра изпреварване, без да се увери, че лентата, в която се престроява е свободна и незаета от друго МПС, с което е предизвикал и станал единствена причина за реализиране на ПТП.

При условията на евентуалност оспорва изключителната отговорност на водача на МПС л.а. „Тойота“, модел „Авенсис“ за реализиране на ПТП и настъпилите от него последици, като твърди, че водачът на л.а. „Ауди“ АЗ А. В. К. е съпричинил в изключително висока степен ПТП, от което са произтекли процесните вреди за ищците.

Отделно твърди, че ищците са съпричинили по вид и тежест, претърпените от ПТП вреди, като са пътували без поставени обезопасителни колани. Оспорва изцяло претърпяването на процесните неимуществени и имуществени вреди от ищците и причинно-следствената им връзка с процесното ПТП. Счита, че на този етап по делото не били ангажирани доказателства, установяващи претърпяването на неимуществените вреди, предмет на производството. От представеният протокол за ПТП, не се установявало ищецът А. К. да е пострадало от ПТП лице, като такова било посочено лице с различна от неговата фамилия. По делото били представени единствено медицински документи, за разчитането на които са необходими специални познания в областта на медицината, с които страните в производството и съда не разполагали. Допълнително, твърди, че претърпяното мозъчно сътресение от ищците е в лека форма без загуба на съзнание и без настъпили усложнения впоследствие във връзка със същата травма. Счита, че краткият болничен престой на ищците е наложен с оглед проследяване на състоянието им и извършване на необходимите медицински изследвания, като на същите към датата на изписване от болничното заведение, е предписано прием на неконкретизирани аналгетици и то в случай на необходимост.

Евентуално, претендираните от ищците обезщетения за неимуществени вреди от ПТП били несъответни на описаните като претърпени телесни увреждания и завишени, съобразно принципа за справедливост, произтичащ от разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, както и съобразно трайната съдебна практика при определяне на размер на обезщетение за неимуществени вреди по сходни случаи.

Оспорва изцяло по основание и размер претендираните имуществени вреди от ищците. Представените по делото разходно оправдателни документи не установявали покупката на медикаменти във връзка с конкретното телесно увреждане за всеки от ищците, както и не всяка от тях била придружена с

касов бон, доказващ реално извършени разходи.

Оспорва изцяло исковете за законна лихва, доколкото същите се явявали акцесорни на главните и неоснователни, поради неоснователност на главните.

Твърди, че не е изпадал в забава, евентуално не изпадал в забава от посочената като начална дата на дължимост на законна лихва - 03.06.2019 г. по следните съображения.

В съответствие с чл. 511, ал. 3 от КЗ, във връзка с чл. 496, ал. 1 от КЗ и чл. 497 от ЗК, дължал лихва върху размера на застрахователното обезщетение едва след изтичане на законоустановения тримесечен срок за произнасяне по извънсъдебната претенция, какъвто не бил настоящият случай, бил сезиран с искане за плащане на застрахователни обезщетения за неимуществени и имуществени вреди от процесното ПТП едва с исковата молба, която му е връчена на 26.07.2021 г., доколкото извънсъдебните претенции на ищците, са предявени и разгледани от кореспондента на австрийския застраховател „Д.“ АД и Г., поради което не е изпадал в забава.

Допълнителен аргумент за недължимост на лихва за забава била разпоредбата на чл. 409, предл.второ от КЗ във вр, с чл. 380, ал. 3 от КЗ, като не дължал лихва за забава върху размера на обезщетението, когато пострадалото лице не било представило по извънсъдебната преписка банкова сметка, по която да бъде извършено плащането му.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните на А.а за установено следното:

Безспорно е установено, че на 27.05.2019 г. около 21:00 часа по участък на АМ „Т. км 211+500, находящ се на територията на общ. С. е настъпило ПТП между л.а. „Тойота Авенсис“ с рег. № **, управляван от И. К. Г. и л. а. „Ауди А3“ с рег. № **, управляван от А. В. К.. Вследствие на това ПТП пътуващите в л.а. „Ауди А3“ с рег. № **. В. К. и Н. Д. Ч. получили травматични увреждания.

По делото са представени доказателства, че ищците са предявили претенциите за изплащане на обезщетение пред Н. на 09.07.2019 г. /л.10/ и пред „Д.“ АД на 09.07.2019 г./л. 9/.

По делото е представено доказателство, че ищците са предявили претенциите си за изплащане на обезщетение пред Г. на 11.07.2019 г. /л. 14/, като по случая били заведени щети с № 19-210256/ 11.07.2019 г. и № 19-210257/ 11.07.2019 г.

Ответникът С. е представило по делото писма от 29.07.2021 г. и 19.08.2021 г. л.63 – л.64/ от Н. на А., с които Н. на А. отказва застрахователно покритие за МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ** и рама № ** към датата на ПТП, както по отношение на липсата на сключена, валидна застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“ за посоченото МПС, така и отказва териториално покритие на отговорността по отношение на

управлението на МПС, тъй като същото към момента на ПТП не се явява поС.но пребиваващо на територията на А., предвид българският регистрационен номер на същото.

В връзка със заведената пред „Д.“ АД извънсъдебна претенция по случая, застрахователят е отправил запитване до „**“ АГ, за застрахователно покритие, валидно към датата на ПТП за л.а. „Тойота“, „Авенсис“ с рег. № **. В отговор на запитването австрийският застраховател е посочил, че въпросното МПС няма валидна застраховка /л. 70/.

Видно от приложеното НОХД № 1565/2022 г. по описа на Районен съд – С. с Решение №236/09.06.2023 г., съдът е ПРИЗНАЛ подсъдимия И. К. Г., ЗА НЕВИНОВЕН в това, че на 27.05.2019 год. на Автомагистрала “Т.“, км. 211+500, в землището на община С., при управляване на моторно превозно средство - лек автомобил марка “Тойота Авенсис“, с рег. № ** в посока изток, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, а именно- чл.20, ал.2 от ЗДвП “Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с ...конкретните условия на видимост, за да бъдат в съС.ие да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението“, като избрал скорост на движение на управляваното от него моторно превозно средство, несъобразена с конкретните условия на видимост, а именно, че е в тъмната част на денонощието по неосветен път и със скорост, която не му позволява да спре в рамките на осветения от светлините на автомобила участък и чл.23, ал.1 от ЗДвП- “Водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разС.ие от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко“, но не сторил това и по непредпазливост е причинил на Н. Д. Ч. от град С., пътник в лек автомобил марка “Ауди А-3“, с рег. №**, средна телесна повреда, изразяваща се в черепно - мозъчна травма-кръвоизлив под твърдата мозъчна обвивка, сътресение и оток на мозъка, която е причинила разстройство на здравето, временно опасно за живота, като го оправдава по обвинението за извършено престъпление по чл.343, ал.1, б.“б”, предложение ”второ”, във връзка с чл.342, ал.1, предложение “трето“ от НК.

Видно от приложеното ВНОХД № 910/2023 г. по описа на Окръжен съд – С., с Решение № 5/17.01. 2024 г., съдът е отменил решение № 236 от 09.06.2023 г. по НОХД № 1565/2022 г. по описа на С. районен съд и постановил връщане на делото на С. районен съд за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на разпоредителното заседание.

Видно от приложеното НОХД № 196/2024 г. по описа на Районен съд – С., с протоколно определение № 111/23.01.2025 г. от съдебно заседание, производството по делото е прекратено на осн.чл.289, ал.1, вр. с чл.24,ал.1,т.4 НПК, тъй като подсъдимият И. К. Г. е починал в хода на производството.

С оглед изясняване на делото от фактическа страна в производството е назначена и изслушана комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза. От заключението ѝ се установява следното:

При процесното ПТП ищецът А. В. К. е получил следните травматични увреждания: контузия на главата с мекотъканен травматичен оток окципитопарияетално /тилно-теменно/, мозъчно сътресение /без коматозно съзнание/.

При процесното ПТП ищецът Н. Д. Ч. е получил: контузия на главата с мекотъканен травматичен оток окципитопарияетално /тилно-теменно/, вляво, мозъчно сътресение /без коматозно съзнание/, мозъчен оток, мозъчен кръвоизлив под твърдата обвивка на главовия мозък.

Лечението на А. В. К. е протекло от 28.05.2019г. до 01.06.2019г. - 4 дни.

Лекуван е с: Манитол 10% - 2x250мл. NaCl 0.9% - 2x500мл. Вит. 12

С - 2x1 амп. Аналгин - 3x1 амп.

Лекуван е 4 дена стационарно и 3 седмици с аналгетична терапия в дома.

Лечението на Н. Д. Ч. е протекло от 28.05.2019г. до 01.06.2019г. - 4 дни.

Лекуван е с: Манитол 10% - 2x250мл. NaCl 0.9% - 2x500мл. Вит. С - 2x1 амп. Аналгин - 3x1 амп.

Лекуван е 4 дена стационарно и 2 месеца с аналгетична терапия в дома /Невротоп 300мг - 2x300, Глицерол 60% - 3x1с.л., Сомазин - 2x2 мл. Репарил - гел за мазане/.

Според вещото лице –медик, ищецът А. В. К. е възстановен до четвъртата седмица, напълно оздравял, без остатъчни явления, с епизодично главоболие. Според експерта, настъпилите след инцидента оплаквания са в причинно-следствена връзка с претърпяното ПТП.

При ищеца Н. Д. Ч. острите оплаквания от главоболие и световъртеж са силно намалели до втория месец и отзвучали до третия месец. Според експерта, при този пациент може да се очаква развитие на енцефалопатия или епилепсия, които не са установени. Липсва медицинска документация за активно проследяване в рамките на последвалите 5 години. Оплаква се от епизодично главоболие и световъртеж при продължително пътуване и промяна на климата.

Според експерта, настъпилите след инцидента оплаквания са в причинно- следствена връзка с претърпяното ПТП.

Експертизата посочва, че направените разходи и при двамата ищци са във връзка с претърпяното ПТП и лечението след него.

Видно от експертното заключение /л.58 от делото/ с оглед характера и степента на уврежданията, не са налице данни за свободно инерционно движение в купето на автомобила на телата на двамата ищци.

При пострадалите не се установяват данни за коланни травми, които да говорят със сигурност за използването на същите. Косвени белези за евентуална употреба на такива са липсата на лицеви травми, тежки гръдни травми, фрактура на прешлени на гръбначния стълб и таз.

Травмите са такива, че не показват поливалентност и разнообразие. Същите са в строго определена част на главата - окципитопарияетално /тилно-теменно/. Говорят най-вероятно за травма в подглавника на облегалката

/ударът в колата е изненадващ, отзад от другата кола/. Такъв вид травми най-често се случват при такъв вид удар /главата полита назад, в посока към удара/. Тялото е съхранено от политане напред, най-вероятно от поставения колан.

Видно от експертизата, автомобил Ауди А3 с рег. № ** е фабрично оборудван с триточкови инерционни предпазни колани за всички места на пътниците и за водача.

Вещото лице посочва, че ПТП не е запазено, не е изготвен протокол за оглед на местопроизшествието, т.е. не са извършени измервания, които са необходими, за да се определи точното място на удара на км 211+500 по дължина, както и разС.ието, изминато от двата автомобила след мястото на удара. Изготвен е констативен протокол с пострадали лица и план-схема към него, където е отбелязано, че има увредена 20 м предпазна ограда (мантинела), но не може да се определи на какво разС.ие от мястото на удара е тя. По тези причини автоекспертът заключава, не е възможно да се изготви мащабна динамична скица на местопроизшествието.

Изготвена е схема на ПТП, където мащабно са нанесени широчината на платното за движение и мястото на удара по широчина.

Участъкът в района на ПТП е хоризонтален и прав. Било е тъмната част на денонощието. Времето е било ясно. ПТП е настъпило на АМ „Т.“, където максимално допустимата скорост за движение е 140 м/ч.

В района на ПТП няма пътни знаци, които да ограничават скоростта на движение.

В материалите от ДП, приложени по делото има данни, че непосредствено преди ПТП и към момента на удара, двата автомобила са се движили попътно един след друг в дясната активна пътна лента на АМ „Т.“, в посока от запад на изток, като л.а. Ауди А3 с рег. № ** се е движил пред л.а. Тойота Авенсис с рег. № **. На км 211+50° л.а. Тойота е застигнал л.а. Ауди и е настъпил удар между двете МПС.

Няма обективни данни водачите на двата автомобила непосредствено преди и към момента на ПТП да са извършвали конкретни действия или маневри. На км 211+50° водачът на л.а. Тойота е застигнал л.а. Ауди и е настъпил удар между двете МПС.

Според експертизата, мястото на удара е по дължина на пътното платно - на км 211+500 на АМ „Т.“;

По ширина на пътното платно - на около 1,10 - 2,60 м северно от южната граница на платното за движение.

Мястото на удара се наА.а в южната пътна лента на южното платно за движение.

След удара л.а. Ауди се е установил в покой в дясната част на платното за движение, като предните му състави са били разположени в лентата за принудително спиране, в посока на югоизток.

След удара в л.а. Ауди, л.а. Тойота се е отклонил наляво спрямо първоначалната си посока на движение, ударил се е в предпазната ограда и е

променил направлението си на движение надясно. Установил се е в покой извън платното за движение, в южната канавка, обърнат по таван.

Вещото лице посочва, че тъй като на местопроизшествието не са извършени измервания и няма обективни данни, които са необходими, скоростите на двата автомобила непосредствено преди ПТП и към момента удара не могат да бъдат изчислени.

Експертите са посочили в заключението си, че в материалите по ДП има данни, че скоростта на движение на л.а. Тойота преди ПТП е била около 120-130 км/ч, а за скоростта на движение на л.а. Ауди е възможно да е варираща от около 20-30 км/ч до скорост около 90-100 км/ч., липсват категорични данни за тези обстоятелства. В изчисленията и дадените отговори в експертизата вещото лице приема тези скорости.

Според експертизата, от техническа гледна точка, условието да не настъпи удар между л.а. Тойота с попътно движещия се пред него л.а. Ауди е водачът на л.а. Тойота да предприеме аварийно спиране, когато е на разС.ие до попътно движещия се пред него л.а. Ауди.

В тази пътна ситуация, ако водачът на л.а. Тойота е предприел аварийно спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по- малко от 101,84 м, не би настъпил удар между двете МПС.

В тази пътна ситуация, ако водачът на л.а. Тойота е предприел аварийно спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по- малко от 19,38 м, не би настъпил удар между двете МПС.

Видно от експертизата, ПТП е настъпило в тъмната част на денонощието на прав участък от пътя на АМ „Т“. Времето е било ясно.

Експертизата посочва, че на снимка № 1 се вижда, че л.а. Ауди е с включени фарове, но в материалите по ДП, приложени по делото, има субективни данни, че непосредствено преди ПТП л.а. Ауди е бил с неизправни задни светлини и по тази причина, вещото лице е изследвало двата варианта.

I-ви вариант: Изправни задни светлини

Водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да възприеме габаритните светлини на движещият се попътно пред него л.а. Ауди като опасност от реализиране на ПТП, на разС.ие най-малко от около 250 - 300 м.

II-ри вариант: Незправни задни светлини

Ако се приеме пътна ситуация, при която л.а. Ауди непосредствено преди ПТП е бил с неизправни задни светлини, зоната на видимост на водача на л.а. Тойота към л.а. Ауди би се формирала от дължината на осветения участък от светлините на фаровете пред автомобила при движение на къси светлини - на около 75 м. В този случай, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да възприеме попътно движещият се пред него л.а. Ауди като опасност от реализиране на ПТП, на разС.ие от около 75 м.

Непосредствено преди ПТП и към момента на удара, л.а. Ауди се е движел в дясната активна пътна лента, попътно пред л.а. Тойота и не е извършвал маневри.

При I -вия вариант експертизата заключава, че водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да възприеме габаритните светлини на движещият се попътно пред него л.а. Ауди като опасност от реализиране на ПТП, на разС.ие най-малко от около 250 - 300 м.

Опасната зона за спиране на л.а. Тойота при попътно движение, при скорост 120-130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 20-30 км/ч (средно 25 км/ч) за л.а. Ауди е 101,84 м.

Поради това следва извод, че водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 101,84 м.

В тази пътна ситуация, л.а. Ауди не попада в опасната зона за спиране на л.а. Тойота.

Опасната зона за спиране на л.а. Тойота при попътно движение, при скорост 120-130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 90-100 км/ч (средно 95 км/ч) за л.а. Ауди е 19,38 м.

От горното неравенство следва извода, че водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 19,38 м.

В тази пътна ситуация, л.а. Ауди не попада в опасната зона за спиране на л.а. Тойота.

При II -рия вариант / при пътна ситуация, при която л.а. Ауди непосредствено преди ПТП е бил с неизправни задни светлини/ експертизата заключава, че зоната на видимост на водача на л.а. Тойота към л.а. Ауди би се е формирала от дължината на осветения участък от светлините на фаровете пред автомобила при движение на къси светлини - на около 75 м.

Видно от заключението, опасната зона за спиране на л.а. Тойота при попътно движение, при скорост 120-130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 20-30 км/ч (средно 25 км/ч) за л.а. Ауди е 101,84 м.

В този случай експертизата прави извод, че водачът на л.а. Тойота е нямал техническата възможност да спре преди мястото на удара.

Вещото лице автоексперт прави следните заключения във връзка с възможността на водача на л.а. Тойота да предотврати ПТП:

При I - вия вариант - Изправни задни светлини:

При попътно движение на двата автомобила, при скорост 120- 130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 20-30 км/ч (средно 25 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато

разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 101,84 м.

При попътно движение на двата автомобила, при скорост 120-130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 90-100 км/ч (средно 95 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 19,38 м.

Водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност своевременно да премине в съседна лява пътна лента и да предотврати удар в задната част на л.а. Ауди.

При II -ри вариант: Неизправни задни светлини

При попътно движение на двата автомобила, при скорост 120- 130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 20-30 км/ч (средно 25 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме аварийно спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 101,84 м. В този случай, л.а. Тойота няма да спре преди мястото на удара, но ще достигне с 3,86 сек по- бавно до него, а за това време л.а. Ауди ще е с 26,63 м по-напред и не би настъпил удар между двете МПС.

При попътно движение на двата автомобила, при скорост 120- 130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 90-100 км/ч (средно 95 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 19,38 м.

При тази пътна ситуация, ако при конкретните условия на видимост водачът на л.а. Тойота се е движил с безопасна скорост около 83 км/ч и по-малка от нея е имал техническата възможност да спре преди мястото на удара.

Водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност своевременно да премине в съседна лява пътна лента и да предотврати удар в задната част на л.а. Ауди.

В материалите приложени по делото има данни, че непосредствено преди ПТП е имало движещи се автомобили в северното платно за движение, предназначено за насрещно движение. Тяхното участие в движението се е отразило на пътната ситуация дотолкова, че водачите на л.а. Тойота и на л.а. Ауди са управлявали с включени къси светлини на фаровете.

Ищецът А. В. К. към момента на ПТП е бил водач на л.а. Ауди, а ищецът Н. Д. Ч. към момента на ПТП е бил пътник на предна дясна седалка в л.а. Ауди.

Предвид механизма на удара, скоростта на движение и мястото, което са заемали ищите в МПС л.а. Ауди, в случай, че са били без поставени обезопасителни колани, щяха да получат по-големи по вид и тежест увреждания.

Според експертизата, механизмът на настъпване на ПТП е следният:

На 27.05.2019 г. около 21:00 ч., по АМ „Т.“, в посока от запад на изток, се е движил л.а. Ауди А3 с рег. № ** и водач А. В. К.. На предна дясна седалка е пътувал ищецът Н. Д. Ч.. В същото време, в същата посока, зад него, с включени къси светлини на фаровете се е движил л.а. Тойота Авенсис с рег. № **, управляван от И. К. Г.. Било е тъмната част на денонощието. Времето е било ясно. Участъкът от пътя в района на ПТП е хоризонтален и прав. Пътната настилка към този момент е била суха. Скоростта на л.а. Тойота е била по-висока от скоростта на л.а. Ауди.

На км 211+50° л.а. Тойота е застигнал л.а. Ауди и е настъпил удар между двете МПС. За л.а. Тойота ударът е настъпил в предните челни състави, а за л.а. Ауди - в задните състави. След този удар, л.а. Тойота е променил направлението си на движение наляво, спрямо първоначалната си посока на движение, преминал е косо през лявата пътна лента и е последвал приплъзващ удар в предпазната ограда/мантинела на разделителната ивица. Последвала е промяна на направлението на движение на автомобила напред и надясно, напуснал е платното за движение и се е установил по таван, южно от него в отводнителната канавка. След удара, л.а. Ауди е продължил движението си напред и надясно, като се е установил в покой така, че предната му част е била насочена в посока на югоизток и е заемала пътната лента за принудително спиране. В резултат на ПТП водачът и пътникът в л.а. Ауди са получили травматични увреждания, а на автомобилите са нанесени материални щети.

Причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са субективните действия на водача на л.а. Тойота, който не е възприел своевременно движещият се попътно пред него л.а. Ауди, не е предприел своевременно аварийно спиране и/или не е променил разположението на автомобила в съседна лява пътна лента.

Ако се приеме пътна ситуация, при която л.а. Ауди непосредствено преди ПТП е бил с неизправни задни светлини, причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са освен субективните действия на водача на л.а. Тойота, който не е възприел своевременно движещият се попътно пред него л.а. Ауди, не е предприел своевременно аварийно спиране и/или не е променил разположението на автомобила в съседна лява пътна лента и субективните действия на водача на л.а. Тойота, който не е съобразил скоростта си на движение с конкретните условия на видимост на къси светлини.

Видно от експертизата, водачът на л.а. Тойота Авенсис е имал техническата възможност да не допусне ПТП при скоростта си на движение от 120-130 км/ч (средно 125 км/ч), като следи непрекъснато пътната обстановка пред автомобила и своевременно предприеме аварийно спиране и/или промени разположението на автомобила в съседна лява пътна лента. Освен това, водачът на л.а. Тойота Авенсис е имал техническата възможност да не допусне ПТП, ако при избора си на скорост се съобрази с конкретните условия на видимост при къси светлини на фаровете.

Видно от експертизата, с оглед механизма на ПТП, скоростта на МПС, удара, действието на предпазния колан е да задържи телата на водача и пътника върху седалката, като предотврати свободното им движение. В случая има значение използването на предпазния колан, тъй като в противен случай при удара в задната част на л.а. Ауди, телата щяха свободно да се изместят назад и нагоре, а това би довело до тежки травми основно в областта на гръбначния стълб. При последващото преместване на телата напред, ако водачът и пътникът в л.а. Ауди са пътували без поставен предпазен колан, телата им щяха свободно да се придвижат в купето на автомобила, а това би довело до наличие на лицеви и на гръдни травми.

Съдът възприема констатациите и изводите на експертизата, тъй като заключението е изготвено добросъвестно, мотивирано, въз основа на събраните по делото доказателства. Същото не се оспорва и от страните по делото.

В хода на съдебното производство ищците са дали обяснения по реда на чл. 176 от ГПК.

Ищецът А. К. обяснява, че на 27.05.2019 г. е участвал в процесното ПТП, докато пътувал от гр. С. към курорта С.. Произшествието е настъпило около 19:00-20:00ч. на автомагистрала „Т.“, в дясната пътна лента. Посочва, че по това време е било още светлата част от денонощието, с добра видимост. А. бил водач на автомобила, като се включил на магистралата от гр. П.. Автомобилът бил с включени светлини - габаритите се включвали автоматично, а той е включил и късите светлини. Управлявал е със скорост около 100 км/ч.

Ищецът Н. Д. обяснява, че е пътувал заедно с А. К. от гр. С. към С.. Движили са се със скорост около 100-110 км/ч. Н. е седял на предната дясна седалка. Потвърждава, че светлините на автомобила са били включени, като е забелязал това по светещото табло. На мястото е имало две активни ленти за движение и аварийна лента, като те са се движили в дясната пътна лента. Около 20:00 ч. е настъпило ПТП. По това време все още е било светло (месец май), но след удара и със.ието на шок, когато дошли на себе си, вече било потъмно.

Свидетелят О.С.М., който е видял местопроизшествието посочва, че познава ищеца А. покрай майка си, която е приятелка със съпругата му. В деня на катастрофата майка му се свързала с него и съобщила, че А. и Н. са тръгнали за морето, но са катастрофирали в района на С., близо до село М.. Тъй като свидетелят има къща в този район, той незабавно се отправил към местопроизшествието, където вече имало полиция. На място видял автомобила на А. и Н. спрян в аварийната лента, а другият автомобил - в канавката. Свидетелят разговарял с пострадалите, които му обяснили, че са се движили със скорост около 90-100 км/ч, като млади шофьори, които не желаят да превишават позволената скорост. Внезапно обаче другият водач ги ударил отзад. В резултат на удара цялата задна част на автомобила на ищците била напълно разрушена. Свидетелят уточнява, че когато получил обаждането за

катастрофата, било на здрачаване, а при пристигането му на мястото вече било тъмно.

Във връзка с претърпените неимуществени вреди от ищите по делото са разпитани свидетелите Д.Р.Ю. и В.А. К..

Свидетелката Д.Ю., майка на А., посочва, че около два часа след катастрофата тя пристигнала със собствен автомобил в село М.. По това време Н. вече бил откаран в болница, а синът ѝ се наА.ал в къщата на св.О., като изглеждал много объркан. По-късно О. и свидетелката закарали А. в болницата, където той бил приет за лечение. След изписването му от лечебното заведение за него се грижела свидетелката - купувала лекарства, готвела и полагала ежедневни грижи. Лекарите препоръчали на А. да не се натоварва, да избягва стресови ситуации и да почива повече. Този възстановителен период продължил около четири месеца. При Н. съС.ието било по-тежко - той не можел да става и само лежал, като съществувала опасност да бъде опериран, но хематомът му се резорбирал.

Свидетелката заявява, че преди инцидента двамата ищци не са имали здравословни проблеми. В деня на катастрофата те пътували към С., за да започнат работа, след като току-що били завършили 12-ти клас. След произшествието двамата дълго време се лекували и не са имали възможност да работят, тъй като трябвало да почиват.

Свидетелката посочва, че А. и Н. били силно стресирани след случилото се и инцидентът им се е отразил неблагоприятно психически. Преди това те водели активен живот - учили, тренирали във фитнес и работели през летните месеци. След катастрофата, обаче, А. развил проблеми в областта на шията, при него била установена дискова херния и към момента продължава да има оплаквания в кръста и шията.

Свидетелят В. К., който е баща на А., посочва, че в момента на инцидента се наА.ал извън страната. Получил телефонно обаждане за катастрофата и при първа възможност - около две седмици след произшествието - се прибрал от чужбина.

Свидетелят описва А. и Н. като добри и възпитани момчета, които активно са се занимавали със спорт. След инцидента, обаче, двамата имали нужда от грижи в продължение на около четири до пет месеца и са прекъснали тренировките си. А. се оплаквал от болки във врата, а впоследствие и от дискова херния. Момчетата не са излизали поне три месеца, а около година не са могли да работят. През този период свидетелят и съпругата му са оказвали поС.на помощ и подкрепа на сина си и на Н..

При така установеното от фактическа страна, съдът правни следните правни изводи:

По предявените искове с правно основание чл. 511, ал. 1 от КЗ против С.“.

Видно от представени доказателства, С. е изпратило до Н. на А. искане

за потвърждение на застрахователно покритие за МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ** и рама № ** към датата на ПТП. С писма от 29.07.2021 г. и 19.08.2021 г. Н. на А. отказва застрахователно покритие за МПС марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ** и рама № ** към датата на ПТП, както по отношение на липсата на сключена, валидна застраховка „Гражданска отговорност“, „Зелена карта“ за посоченото МПС, така и отказва териториално покритие на отговорността по отношение на управлението на МПС, тъй като същото към момента на ПТП не се явява поС.но пребиваващо на територията на А., предвид българският регистрационен номер на същото.

Представено е доказателство във връзка със заведената пред „Д.“ АЗ извънсъдебна претенция по случая, като застрахователят е отправил запитване до „**“ АГ, за застрахователно покритие, валидно към датата на ПТП за л.а. „Тойота“, „Авенсис“ с рег. № **. В отговор на запитването австрийският застраховател е посочил, че въпросното МПС няма валидна застраховка.

Съгласно разпоредбата на чл.513, ал. 1 от КЗ, С.“ е процесуално легитимиран пред компетентния български съд в случаи на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл. 511, ал. 1 или ал. 2 от КЗ.

От доказателствата по делото се установява, че процесното ПТП е настъпило в България и е реализирано при управление на МПС, което обичайно се наА.а на територията на Република България с оглед разпоредбата на чл. 482, ал. 1 от КЗ, според която това е МПС, чийто регистрационен номер е издаден в Република България. Поради това, съдът наА.а, че в настоящия случай не е налице нито една от хипотезите на чл.511, ал. 1 и ал. 2 от КЗ. Следователно отв.С. не е материално - правно легитимиран по предявените иски от А. В. К. и Н. Д. Ч. за заплащане на причинени неимуществени и имуществени вреди, причинени при ПТП, настъпило на 27.05.2019 г.

С оглед изложеното, съдът наА.а, че предявените иски от А. В. К. против С. за заплащане на сумата от 20 000 лв./10 225, 84 евро/, частичен иск от 50 000лв. / 25 564,59 евро/, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при ПТП, настъпило на 27.05.2019 г. и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди в размер на 86,70 лв./44, 33 евро/, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 03.06.2019 г. до окончателното изплащане на сумите са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изложеното, съдът наА.а, че предявените иски от Н. Д. Ч. против С. за заплащане на сумата от 150 000 лв./76 693 евро/, частичен иск от 180 000 лв./ 92 032,54 евро/, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при ПТП, настъпило на 27.05.2019 г. и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди в размер на 86,81 лв. /44, 38 евро/, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 03.06.2019 г. до окончателното изплащане на сумите са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По отговорността за разноски:

Процесуалният представител на ищите е направил възражение за прекомерност на заплатеното от С. адвокатско възнаграждение в размер на 19 800 лв.

В контекста на решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС и с оглед изложеното по – горе, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, съдът нА.а, че претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 19 800 лв. е прекомерно и следва да бъде намалено. Все пак при определяне на адвокатското възнаграждение следва да се вземе предвид и факта, че адв. Я. е взела подробно становище за материално правната легитимация на С. по предявените иски в отговора на исковата молба, в съдебно заседание и в представената подробна писмена защита. Поради това съдът нА.а, че следва да намали претендираното от С. адвокатско възнаграждение в размер на 13 000 лв. с ДДС.

Ответникът С. е направил следните разноски: възнаграждение за изготвяне на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза в размер на 1 000 лв., разноски за превод в размер на 22, 68 лв. и 16, 80 лв., държавна такса за издаване на съдебно удостоверение в размер на 5 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 13 000 лв. с ДДС /съобразно изложеното по-горе в мотивите на решението/ или в общ размер на 14 044,48 лв. /7 180 евро/.

С оглед изхода на делото, А. В. К. и Н. Д. Ч. следва да заплатят на С. направените по делото разноски в общ размер на 14 044, 48 лв. /7 180 евро/, като съобразно размера на предявените иски ищецът А. В. К. следва да заплати сумата 1138.75 евро, а ищецът Н. Д. Ч. следва да заплати сумата 6041.25 евро.

По предявените иски с правно основание чл. 557, ал. 1, т. 2, б. "б" КЗ във вр. с чл. 558, ал. 5 КЗ против Г..

Съгласно разпоредбата на чл.557, ал. 1, т. 2, б. "а" от КЗ, Гаранционният фонд изплаща на увредените лица от Ф. за незастраховани МПС обезщетения за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, от моторно превозно средство, което обичайно се нА.а на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Процесното ПТП представлява застрахователно събитие по смисъла на чл. 557, ал. 1, т. 2, б "а" от КЗ, доколкото по делото се установи, че е реализирано при управление на МПС, което обичайно се нА.а на територията на Република България по смисъла на чл.482, ал. 1 от КЗ, според която норма, това е МПС, чието регистрационен номер е издаден в Република България и за което няма сключена застраховка "Гражданска отговорност" на

автомобилистите. Последното обстоятелство се устави от нарочно изготвената справка изх. № 24 – 01 – 261, 262/19/16.05.2024 г. в база данни на Информационния център към Гаранционен фон /л.91/.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай, доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл.300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Заклучението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза съдържа два варианта, тъй като в досъдебното производство няма обективни данни за скоростите на движение на двата автомобила и има субективни данни, че непосредствено преди ПТП л.а. Ауди е бил с неизправни задни светлини. Поради това експертизата е извършена с няколко хипотетични скорости - за л.а. Тойота преди ПТП - около 120-130 км/ч, а за л.а. Ауди от около 20-30 км/ч до 90-100 км/ч, както и във варианти с и без изправни задни светилни на л.а. Ауди.

Според вещото лице автоексперт, при попътно движение на двата автомобила, при скорост 120- 130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 20-30 км/ч (средно 25 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 101,84 м.

При попътно движение на двата автомобила, при скорост 120-130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 90-100 км/ч (средно 95 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 19,38 м.

Водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност своевременно да премине в съседна лява пътна лента и да предотврати удар в задната част на л.а. Ауди.

При вариант, в който, л. а. Ауди е с неизправни задни светлини, вещото лице дава заключение, че при попътно движение на двата автомобила, при скорост 120- 130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 20-30 км/ч (средно 25 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да

предотврати ПТП, като предприеме аварийно спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 101,84 м. В този случай, л.а. Тойота няма да спре преди мястото на удара, но ще достигне с 3,86 сек по-бавно до него, а за това време л.а. Ауди ще е с 26,63 м по-напред и не би настъпил удар между двете МПС.

При попътно движение на двата автомобила, при скорост 120- 130 км/ч (средно 125 км/ч) за л.а. Тойота и 90-100 км/ч (средно 95 км/ч) за л.а. Ауди, водачът на л.а. Тойота е имал техническата възможност да предотврати ПТП, като предприеме намаляване на скоростта на движение или спиране, когато разС.ието между неговия автомобил и попътно движещия се пред него л.а. Ауди е не по-малко от 19,38 м.

При тази пътна ситуация, ако при конкретните условия на видимост водачът на л.а. Тойота се е движил с безопасна скорост около 83 км/ч и по-малка от нея е имал техническата възможност да спре преди мястото на удара.

В заключение, вещото лице автоексперт прави извод, че причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са субективните действия на водача на л.а. Тойота, който не е възприел своевременно движещият се попътно пред него л.а. Ауди, не е предприел своевременно аварийно спиране и/или не е променил разположението на автомобила в съседна лява пътна лента.

Ако се приеме пътна ситуация, при която л.а. Ауди непосредствено преди ПТП е бил с неизправни задни светлини, причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са освен субективните действия на водача на л.а. Тойота, който не е възприел своевременно движещият се попътно пред него л.а. Ауди, не е предприел своевременно аварийно спиране и/или не е променил разположението на автомобила в съседна лява пътна лента и субективните действия на водача на л.а. Тойота, който не е съобразил скоростта си на движение с конкретните условия на видимост на къси светлини. Съдът приема, обаче, че категорични доказателства относно неизправност на задните светлини на л.а. Ауди непосредствено преди ПТП липсват по делото, поради което съдът нА.а за неоснователни твърденията в тази насока.

С оглед изложеното, съдът нА.а, че водачът на л.а. „Тойота Авенсис с рег. № ** е нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДВП /в редакцията действаща към датата на ПТП преди изменението бр. 64 от 2025 г. в сила от 7.09.2025 г./, където е посочено, че водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със съС.ието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в съС.ие да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за

движението.

Поради изложеното, съдът приема, че деянието на водача на л.а. „Тойота Авенсис с рег. № ** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав на чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на Гаранционния фонд, на основание чл. 557, ал. 1, т. 2 б. „а“ КЗ, следва да бъде ангажирана.

Относно размера на исковете за неимуществени вреди, съдът на А.а следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищците да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетенията. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване със С.ието на здравето, причинените морални страдания и др.

По предявения иск за неимуществени вреди на ищеца А. В. К. съдът приема следното:

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза при процесното ПТП, ищецът А. В. К. е получил: контузия на главата с мекотъканен травматичен оток окципитопаритално /тилно-теменно/, мозъчно сътресение /без коматозно съзнание/. Според вещото лице медик, А. В. К. е възстановен до четвъртата седмица, напълно оздравял, без остатъчни явления, с епизодично главоболие. Твърдението, че вследствие на процесното ПТП ищецът е получил дискова херния не е установено категорично, тъй като видно от обясненията на вещото лице в съдебно заседание не е правено образно изследване, за да се прецени степента, качеството и кога се е получила.

От свидетелските показания, които съдът кредитира като последователни и непротиворечиви се установява, че преди процесното ПТП, ищецът А. К. ходел на фитнес, а в деня на произшествието пътували с другия ищец към С., за да започнат работа. След процесното ПТП не било възможно нито да спортува, нито да започне работа.

С оглед изложеното, съдът приема, че вследствие на претърпяните

травми при процесното ПТП, ищецът е претърпял болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов и трудов характер. Ето защо, съобразявайки посочените обстоятелства, младата възраст на ищеца – 18 години към момента на ПТП, както и факта, че е напълно възстановен, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от А. В. К. неимуществени вреди би била сумата от 15 000 лв. За разликата до предявения размер от 20 000лв., предявен като частичен от 50 000лв. искът се явява неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли като такъв.

По предявения иск за неимуществени вреди от Н. Д. Ч..

Видно от заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза при процесното ПТП Н. Д. Ч. е получил следните увреждания: контузия на главата с мекотъканен травматичен оток окципитопариялно /тилно-теменно/, вляво, мозъчно сътресение /без коматозно съзнание/, мозъчен оток, мозъчен кръвоизлив под твърдата обвивка на главовия мозък. Според вещото лице, при Н. Д. Ч. острият оплаквания от главоболие и световъртеж са силно намалели до втория месец и отзвучали до третия месец, но може да се очаква развитие на енцефалопатия или епилепсия, които не са установени, тъй като не са провеждани никакви контролни изследвания и рехабилитационни мероприятия и липсва медицинска документация за активно проследяване в рамките на последващите пет години.

От свидетелските показания, които съдът кредитира като последователни и непротиворечиви се установява, че както А. В. К., така и Н. Д. Ч. преди ПТП, е ходел на фитнес, а в деня на ПТП са пътували заедно към С., за да започнат работа. След процесното ПТП не било възможно, нито да спортува, нито да започне работа.

С оглед изложеното, съдът приема, че вследствие на претърпените травми при процесното ПТП, ищецът е претърпял болки и страдания, което е довело до ограничения от личен, битов и трудов характер. Ето защо, съобразявайки посочените обстоятелства, младата възраст на ищеца – 20 години към момента на ПТП, както и факта, че към момента не е ясно дали е напълно възстановен, с оглед прогнозите за развитие на енцефалопатия и епилепсия, съдът приема, че справедливо обезщетение за претърпените от Н.

Д. Ч. неимуществени вреди би била сумата от 80 000 лв. За разликата до предявения размер от 150 000лв., предявен като частичен от 180 000лв. искът се явява неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли като такъв.

По исковете за имуществени вреди.

От представените по делото фактури и касови бонове се установява, че вследствие на процесното ПТП, А. В. К. е извършил разходи в размер на 86, 70 лв., а Н. Д. Ч. в размер на 86,81 лв. Според комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, направените разходи и при двамата са във връзка с претърпяното ПТП и лечението след него.

С оглед изложеното, съдът на А.а, че предявените искове за имуществени вреди и на двамата ищци са основателни в предявените размери и следва да бъдат уважени изцяло.

По възражението за съпричиняване.

В разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е предвидена възможност за намаляване на обезщетението за вреди от деликт, но намаляването на обезщетението е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване по смисъла на закона, пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, независимо дали е действал виновно. Приложението на посоченото правило е обусловено от наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия, с което обективно е създал предпоставки или възможности за настъпване на увреждането, т. е. в хипотеза, когато е налице причинна връзка между действията или бездействията на пострадалия и вредоносния резултат. В този смисъл е и задължителната съдебна практика - т. 7 на ППВС № 17/63 г.

Ответникът Г. е направил възражение за неизползване на обезопасителен колан от страна на ищците.

Според заключението на комплексната съдебномедицинска и автотехническа експертиза, с оглед характера и степента на уврежданията на двамата ищци, не са налице данни за свободно инерционно движение в купето на автомобила на телата на А. К. и Н. Ч.. Действително при пострадалите не се установяват данни за коланни травми, които да говорят със сигурност за използването на предпазни колани. Косвени белези за евентуална употреба на такива са липсата на лицеви травми, тежки гръдни травми, фрактура на прешлени на гръбначния стълб и таз. Поради това, съдът приема, че при

настъпване на процесното ПТП, ищците са използвали обезопасителни колана и в този смисъл възражението за съпричиняване е неоснователно.

По иска за законна лихва.

Съгласно чл. 558, ал. 1, изр. 2 от КЗ, лихвите за забава от страна на Гаранционния фонд се изчисляват и изплащат при спазване на чл. 497 от КЗ. Съгласно така цитираната законова норма, законната лихва върху обезщетението за имуществени и неимуществени вреди се дължи от по ранната дата измежду двете - изтичането на 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 от КЗ или изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 от КЗ, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателствата, поискани от ГФ по реда на чл. 106, ал. 3 от КЗ.

В случая ищците са поискали от Гаранционния фонд изплащане на застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди на 11.07.2019 г. Съществуват доказателства за произнасяне от страна на ГФ за представяне на допълнителни доказателства, съгласно чл. 106, ал. 3 от КЗ и липса на окончателно произнасяне по заявената претенция след изтичането на тримесечния срок. Поради това, началният момент на дължимата лихва трябва да се определи при спазване разпоредбата на чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ, или считано от 11.10.2019 г. Неоснователно е искането за заплащане на лихва за забава от датата на уведомяването, предвид изрично предвидения срок за произнасяне по претенцията, визиран в чл. 496 от КЗ във вр. с чл. 588 от КЗ.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че законната лихва се дължи от 11.10.2019 г. до окончателното изплащане, като претенциите на ищците за законна лихва за периода от 11.07.2019 г. до 10.10.2019 г. следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Предвид изложените съображения, съдът на А.а, че Г. следва да заплати на А. В. К. сумата от 15 000 лв. /7 669, 38 евро/, предявен като частичен иск от 50 000 лв. /25 564,59 евро/, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при ПТП, настъпило на 27.05.2019 г. и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди в размер на 86,70 лв./44, 33 евро/, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 11.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумите, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск

над сумата от 15 000 лв. /7669,38 евро/ до претендиания размер от 20 000 лв./10 225, 84 евро/, предявен като частичен от 50 000лв. и искът за присъждане на законна лихва върху присъдените обезщетения за периода от 11.07.2019 г. до 10.10.2019 г., като неоснователни.

Предвид гореизложеното, съдът на А.а, че Г. следва да заплати на Н. Д. Ч. сумата от 80 000 лв./40903, 35 евро/, предявен като частичен иск от 180 000 лв. /92 032,54 евро/, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП, както и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди в размер на 86, 81 лв./44, 38 евро/, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 11.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумите, като ОТХВЪРЛЯ предявеният иск над сумата от 80 000 лв./ 40 903, 35 евро/ до претендиания размер от 150 000 лв./76693,78 евро/ и искът за законна лихва за периода от 11.07.2019 г. до 10.10.2019 г., като неоснователни.

По отговорността за разноски:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от ищците, чрез адв. П. К.. В хода на производството е представен договор за правна защита и съдействие, сключен с ищците, в който е обективизирано договорено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАдв.

Съгласно решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен за определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Доколкото актовете на СЕС за задължителни за българските съдилища, претендираното от адв. К. адвокатско възнаграждение следва да бъде определено от съда по посочените по - горе критерии.

В конкретния случай предметът на делото са преки иски за повреда на пострадали лице към застрахователя по застраховка "Гражданската отговорност на автомобилистите" за заплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди при ПТП. Направено е възражение на ответника за съпричиняване и доказателствени искания за установяване на обстоятелствата, относими към приложението на чл. 52 и чл. 51, ал. 2 ЗЗД, които по правило и по своя характер са очаквани процесуални действия по такъв вид дела. По така предявените иски има множество общи факти – увреждащото деяние, механизмът на ПТП и съпричиняването, което предполага еднакви процесуални действия за доказването, като разликите

между исковете се ограничават до фактите от значение за размера на отделните обезщетения, с оглед различните травматични увреждания. Не е налице и правна сложност при преценка основателността на исковете, по които е формирана и съдебна практика, а развитието на производството е типично за дела от този вид. Поради това съдът на А.а, че с оглед фактическа и правна сложност на делото и обема на оказаната правна помощ на ищците от адв. К., адвокатското възнаграждение следва да бъде определено в размер на 11520 лв. с ДДС, равностойни на 5890.08 евро с ДДС.

С оглед изхода на делото З. следва да заплати на адв. П. К. адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатско помощ на ищците в размер на 11520 лв. с ДДС /5890.08 евро/, съразмерно на уважената част от исковете.

Ответникът Г. е направил в настоящото производство следните разноски: възнаграждение за изготвяне на комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза в размер на 1 004,80 лв. Съдът на основание чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. или така общият размер е 1 204, 80 лв./616 евро/.

С оглед изхода на делото А. В. К. и Н. Д. Ч. следва да заплатят на Г. направените по делото разноски в размер на 530, 99 лв. равностойни на 271, 49 евро, съразмерно с отхвърлената част от исковете. От тази сума ищецът А. В. К. следва да заплати 43.05 евро, а ищецът Н. Д. Ч. следва да заплати 228.44 евро.

Съгласно чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс по искова молба, насрещна искова молба и молба на трето лице със самостоятелни права се събира такса 4 на сто върху цената на иска, но не по-малко от 50 лв.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, Г. следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в общ размер на 1 994, 04 евро, представляваща 4% върху цената на уважените искове за неимуществени вреди и имуществени вреди на двамата ищци.

Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, всички горепосочени суми в лева следва

да се превалутират по правилата на чл. 12-13 от ЗВЕРБ, тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от А. В. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., кв. ** против С. със седалище и адрес на управление гр. С., ** за заплащане на сумата от **10 225, 84 евро /20 000 лв./**, частичен иск от 25 564,59 евро /50000лв. /, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при ПТП, настъпило на 27.05.2019 г. и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди **в размер на 44, 33 евро /86,70 лв. /**, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 03.06.2019 г. до окончателното изплащане на сумите като **неоснователни**.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от Н. Д. Ч. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., ** против С. със седалище и адрес на управление гр. С., ** за заплащане на сумата от **76 693 евро /150 000 лв./**, частичен иск от 92 032,54 евро /180 000 лв./, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при ПТП, настъпило на 27.05.2019 г. и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди **в размер на 44, 38 евро /86,81 лв. /**, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 03.06.2019 г. до окончателното изплащане на сумите като **неоснователни**.

ОСЪЖДА А. В. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., кв. ** и Н. Д. Ч. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., ** да заплатят на С. със седалище и адрес на управление гр. С., ** **направените по делото разноски в общ размер на 7 180 евро/14 044, 48 лв./**, от която сума ищецът А. В. К. следва да заплати сумата **1138.75 евро**, а ищецът Н. Д. Ч. следва да заплати сумата **6041.25 евро**, съобразно размера на предявените искове.

ОСЪЖДА Г. със седалище и адрес на управление гр. С., ** да заплати на А. В. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., кв. ** сумата от **7 669, 38 евро /15 000 лв./**, частичен иск от 25 564,59 евро /50 000 лв./, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при ПТП настъпило на 27.05.2019 г. и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди **в размер на 44, 33 евро /86,70 лв./** ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 11.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумите, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск за неимуществени вреди над сумата от **7 669, 38 евро /15 000 лв./** до претендирания размер от **10 225,84 евро /20 000 лв./** и иска за законна лихва за периода от **11.07.2019 г. до 10.10.2019 г.** като е **неоснователни**.

ОСЪЖДА Г. със седалище и адрес на управление гр. С., ** да заплати на Н. Д. Ч. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., ** сумата от **40 903, 35 евро**

/80 000 лв./, частичен иск от 92 032,54 евро /180 000 лв. /, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП, както и обезщетение за причинените му в тази връзка имуществени вреди **в размер на 44, 38 евро / 86, 81 лв./**, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано от 11.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумите, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск за неимуществени вреди над сумата от **40903,35 евро /80 000 лв./** до претендиания размер от 76 693, 78 евро /150 000 лв./ и искът за законна лихва за периода от **11.07.2019 г. до 10.10.2019 г.**, като **неоснователни**.

ОСЪЖДА Г. със седалище и адрес на управление гр. С., ** да заплати на адв. П. К. от САК, с адрес: гр. Казанлък ул. “Славянска” № 6, офис 10 адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищците **в размер на 5890.08 евро с ДДС**, съразмерно с уважената част от исковете.

ОСЪЖДА А. В. К. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., кв. ** и Н. Д. Ч. с ЕГН *****, с адрес: гр. С., ** да заплатят на Г. със седалище и адрес на управление гр. С., ** направените по делото разноски общо **в размер на 271, 49 евро /530, 99 лв./**, съразмерно с отхвърлената част от исковете, от която сума ищецът А. В. К. следва да заплати **сумата 43.05 евро**, а ищецът Н. Д. Ч. следва да заплати **сумата 228.44 евро**, съобразно размера на отхвърлените искове.

ОСЪЖДА Г. със седалище и адрес на управление гр. С., ** да заплати в полза на Държавата, по бюджета на Съдебната власт, държавна такса **в общ размер на 1 994, 04 евро /хиляда деветстотин деветдесет и четири евро и 4 цента/**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П.ския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____